

Č. 3941.

Pozemková reforma: * Reklamoval-li vlastník pro sebe určité nemovitosti v první řadě podle § 3 a) zák. a § 20 příd. zák. a in eventum také dle § 11 zák., nesmí stpů rozhodnutí své vynésti o žádosti na podkladě § 11 ohledně jiných nemovitostí vznesené, aniž se zároveň vysloví o nárocích dle téhož předpisu jen in eventum vznesených.

(Nález ze dne 24. září 1924 č. 16.108.)

Věc: Alžběta W. ve S. (adv. Dr. Kar. Müller z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu o nárok dle § 11. záborového zákona a § 20 přídělňového zákona.

Výrok: Stížnost, pokud vztahuje se na propuštění půdy dle 2. věty § 11 zák. zák., odmítá se jako nepřipustná; v ostatním se nař. rozhodnutí zrušuje pro vadu řízení.

Důvody: St-lka reklamovala nemovitosti velkostátku s-ckého podle § 3 a) a 11 zák., a žádala, aby jí byla řada pozemků, tvořících park zámků jejích, ponechána dle § 20 příd. zák., a kdyby se tak nestalo, aby pozemky ty byly jí propuštěny na vrub nároku dle § 11 zák.

Nař. výměrem odmítl stpů vyloučení nemovitostí dle § 3 a) zák., propustil jí ze záboru dle § 11 zák. 309 k. j. 1224 sáhů půdy zemědělské a 8 k. j. 562 sáhů půdy jiné, žádost za propuštění nemovitostí do výměry 500 ha zamítl jako bezdůvodnou, a prohlásil, že o propuštění další nezemědělské půdy bude rozhodnuto později.

O nároku vzneseném dle § 20 příd. zák. rozhodnuto nebylo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

St-lka reklamovala v řízení správním nemovitosti dle § 11 a 3 a) zák., uplatnila i nárok na ponechání parcel, tvořících park jejích zámků dle § 20 příd. zák. a pro případ, že by nebylo uznáno na ponechání těchto parcel, žádala, aby jí pozemky ty byly propuštěny ze záboru dle § 11 zák.

Na vyloučení ze záboru dle § 3 lit. a) zák. uznáno nebylo, a stížnost v tomto směru stížného bodu nemá. Stížnost spatřuje však podstatnou vadu řízení v tom, že žal. úřad nerozhodl zároveň o jejím nároku na ponechání parků dle § 20 příd. zák., eventuelně o propuštění dle § 11 zák., čímž zavínil, že rozhodování své o nemovitostech, jež st-lka za jeden celek pokládala, rozdělil, takže není jisto, zda se jí pozemků těch, pro zámků její značně důležitých, vůbec dostane.

Nss uznal tuto námitku důvodnou. Reklamovala-li strana určité pozemky jako součást celku dle § 11 zák. požadovaného, dle § 20 příd. zák., a in eventum i dle § 11 zák., bylo povinností žal. úřadu, aby návrhy strany respektoval, celý reklamovaný objekt v úvahu vzal, a o něm také rozhodl, ať již tak, že i nárok dle § 20 příd. zák. vyřeší, a tím basi pro své další rozhodování o nároku dle § 11 zák. uplatněném si založí, nebo tím způsobem, že uznal-li za vhodné odložiti rozhodnutí o nároku dle § 20 příd. zák. na dobu pozdější, pojme do

rozhodnutí svého dle § 11 zák. zák. zároveň i eventuelní opatření pro ten případ, že nárok dle § 20 příd. zák. nebude uznán.

Žal. úřad toho neučinil, nýbrž rozhodnutí své rozdělil, nevzav vůbec zřetele na uplatněný event. nárok dle § 11 zák. zák. V tom spočívá podstatná vada řízení, a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud vyřešilo nárok st-lčin dle první věty § 11 zák. zák., v celém rozsahu zrušiti a umožniti tak žal. úřadu, aby celý reklamovaný objekt vzal v úvahu a o něm jako celku rozhodl.

Při tomto novém řízení přijde pak v úvahu znovu i otázka volby jednotlivých reklamovaných nemovitostí; není proto na místě, aby nss se již nyní obíral námitkami stížnosti, vytykajícími porušení práva volby vlastníkovi dle první věty § 11 zák. zák.

Bylo tudíž rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.

Č. 3942.

Administrativní řízení (Slovensko): O lhůtě a o podacím místě pro apelaci podle §§ 5 a 6 zák. čl. XX : 1901.

(Nález ze dne 24. září 1924 č. 16.177.)

V ě c: Alexandr P. v Bratislavě proti župnímu úřadu v Bratislavě o opožděné podání stížnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Městský notářský úřad v B. zamítl rozhodnutím z 18. července 1923 žádost Alexandra P. za povolení k postavení obchodního stánku v domě... z důvodu požární a dopravní policie. Dne 7. září 1923 podal st-l apelaci u župního úřadu v B., který ji zaslal městskému notářskému úřadu, kam došla dle úředního razítka dne 1. října 1923. Spis byl dne 8. října 1923 opět předložen župnímu úřadu, tento jej dne 23. října 1923 vrátil městskému úřadu, aby v první stolici o přijetí apelace rozhodl. Městský notářský úřad vydal pak dne 31. října 1923 rozhodnutí, že se apelace Alexandra P. do usnesení měst. not. úřadu z 18. července 1923 jako opožděná odmítá a napadnuté rozhodnutí se prohlašuje za pravoplatné, poněvadž dle § 6 zák. čl. XX z r. 1901 jest lhůta odvolací 15 denní, strana obdržela napadnuté rozhodnutí dne 27. srpna 1923 a podala apelaci u první stolice teprve 1. října 1923.

Do tohoto rozhodnutí podal Alexandr P. rekurs, který byl nař. rozhodnutím zamítnut.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost vytyká, že žal. úřad byl povinen apelaci odevzdati příslušnému úřadu, při čemž pro dodržení podací lhůty byl rozhodným den jejího podání u žal. úřadu, tedy den 7. září 1923.

Dle § 5 zák. čl. XX. z r. 1901 nutno podati apelaci u úřadu, který rozhodoval v první stolici. Lhůta apelační činí dle § 6 15 dnů ode dne vyhlášení nebo doručení rozhodnutí.

Dle znění cit. § 5 jest tedy apelace v čas podána jen tehdy, když v zákonné lhůtě došla k úřadu, u kterého měla býti podána, tedy k úřadu, který rozhodoval v první stolici, v daném případě k notářskému úřadu,